

PRZEMORZENIE (1) *sb n*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w prze- oraz morzyć).

sg N przemorzeni(e). ◇ [G przemorzenia. ◇ L przemorzeniu.]

Sł stp w innym znaczeniu, Cn brak, Linde XVI w. s.v. przemorzyć.

Przegłodzenie: [połpolicie ná czczo wina kósztuią/ ale wždy nie ma to być po zbytnim przemorzeniu. Cresc 1571 346.]

Przysłowie: A ták widziłz iż przemorzenie iest czyłty przyłmák do iedłá. RejZwierc 26v; [PlutBBud A2 (Linde s.v. przemorzyć)].

[Wyrażenie przyimkowe: »z przemorzenia«:

~ Szereg: »z przemorzenia i zagłodzenia«: A nawięcy w Márcu choroby ná pšczoły przychodzą bowiem one z przemorzenia y zágłodzenia žimy ná kwiecie naprzod wychodzące [...] padáiąc chćiwie z nich vkufzáiąc iákoby biegunkę łwym obyczáiem miewáią Cresc 1571 600. ~]

Synonim: przegłodzenie.

Cf PRZEMORZYĆ